

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ІДЕАЛІЗАЦІЇ ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА

Актуальність даного дослідження полягає в тому, що у перші роки шлюбу можуть відігравати негативну роль наслідки такого специфічного явища для передшлюбних стосунків, як ідеалізація партнера. Ідеалізація партнера, перебільшення його (її) чеснот і зменшення недоліків – одна з найхарактерніших особливостей закоханості. Ідеалізація необґрунтовано завищує очікування, які пред'являються до партнера і до взаємодії з ним. Усвідомлення того, що реальна людина не відповідає ідеальному образу, відіграє деструктивну роль у взаєминах молодого подружжя, призводить до глибокого незадоволення партнером, собою, відносинами в цілому. Надалі все це при невмінні або небажанні налагодити взаємодію з урахуванням нового, вже більш реального образу партнера, призводить до розпаду відносин. Особистісні характеристики, безсумнівно, опосередковують ступінь ідеалізації.

На думку А. Маслоу, у самоактуалізованих особистостей, які досягли найвищого рівня розвитку, найяскравіше виражена здатність кохати і бути коханими. Ідеалізація таким особистостям не властива.

Існує така думка, що ідеалізація партнера є стимулом для розвитку його особистості, визначає для нього певну «зону найближчого розвитку».

Враховуючи вище сказане, метою нашого дослідження є встановлення особистісних характеристик, які впливають на ідеалізацію шлюбного партнера з метою профілактики конфліктів у майбутнього подружжя та покращання процесу адаптації у майбутньому.

Об'єктом дослідження виступає ідеалізація партнерів у молодих сім'ях.

Предметом дослідження виступив взаємозв'язок особистісних особливостей з ідеалізацією шлюбного партнера у молодих сім'ях.

Дослідження було проведено на вибірці, яка налічувала 30 респондентів (15 молодих подружжів), вік респондентів – від 18-25 років. Методи дослідження: теоретичні – аналіз і систематизація сучасних підходів до обраної теми. Емпіричні – психодіагностичні, опитування, математичні методи обробки отриманих даних.

Методики дослідження: методика діагностики темпераменту Л. Терстоуна, методика діагностики акцентуацій характеру К. Леонгарда, тест самоактуалізації (САТ), методика «Рольові очікування партнерів» (РОП), методика діагностики самооцінки Ч.Д. Спілбергера, Л. Ханіна, діагностика міжособистісних взаємин (методика Т. Лірі).